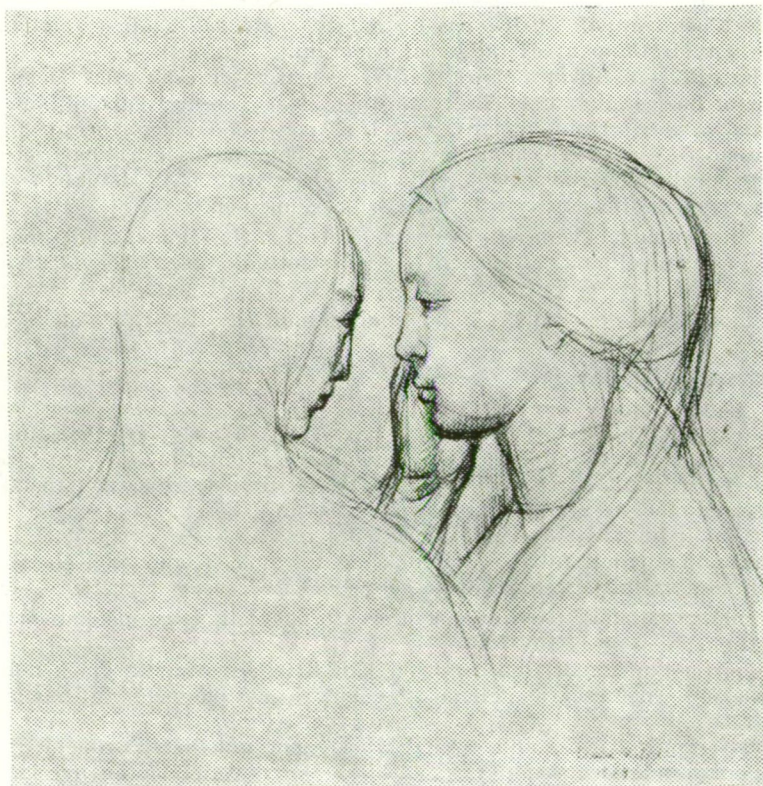

A következő negyedszázad érdekében kihez fordulhatnánk felkaroló mozdulatért, ha nem Önökhöz? Mindazokhoz, akik életük legdrágább anyagából, az idő végvásznáiból kölcsönöztek mindéig nekünk alkalmat a megszólaláshoz, a kínban, verejtékben és örömben fogant örök emberi játékhoz.

Legyen ezután is velünk. A kölcsönidő dolgában maradjanak velünk együtt bizakodó hitelezőink. A magunk részéről soha el nem múló — mert hisz egy nemzeti-ségi kollektivitásban élő — szavainkkal törlesztjük ezután is az adósságunkat.

Maradjanak velünk, mert boldog a művész, aki meghallgatásra talál, és jaj annak, akit egyedül a puszta hajszol a színpadra. Jaj annak, mert süket deszkavégen pengeti húrjait, a suttogást is sikollyá növesztő hangszerláda nélkül.

Maradjanak velünk és szóljanak hozzánk azzal, hogy meghallgatnak. Szóljanak hozzánk a katarzisz némaságával — és újra meg újra tanúi lehetnek majd Thália csodáinak az anyanyelv arany foglalatában.

SAMU KATALIN RAJZA